

Kukorelli István szakmai életútja

Téten született 1952-ben. Szülőfaluja, majd -városa meghatározó szerepet játszik életében, 1996-ban a Civitas Egyesület elnökévé választották. Tanulmányai során sorsfordítónak bizonyult a Pannonhalmi Bencés Gimnázium, ahol Szent Benedek Regulája, az első általa olvasott „alkotmány” határozta meg a mindennapjait. A gimnáziumba saját bevallása szerint „klottgatás-ként” érkezett, innen azonban kellő tudással felvértezve, „első fecskéként” sikeresen felvételizett az ELTE Állam- és Jogtudományi Karára. Itt 1976-ban szerzett jogi diplomát. 1976-tól az ELTE ÁJTK Alkotmányjogi Tanszékén oktató, egyetemi tanár, tanszékvezető, 1995-től az ELTE ÁJK Győri Tagozat, napjainkig a Széchenyi István Egyetem Deák Ferenc ÁJK Alkotmányjogi és Politikatudományi Tanszékének oktatója, 2022. július 6-ától professor emeritusa. 1988-ban kandidátusi fokozatot szerzett, 1998-ban habilitált, majd ezt követően egyetemi tanári kinevezést vehetett át. 2010-ben védte meg akadémiai doktori értekezését. Két évtizeden keresztül titkára, illetve elnöke volt a kari Tudományos Diákköri Tanácsnak. Tagja az ELTE Egyetemi Tanácsának, 1988-1989-ben oktatási dékánhelyettes. A Magyar Tudományos Akadémia Közigazgatás-tudományi Bizottságának tagja, később alelnöke. 2011-ben az Állam- és Jogtudományi Bizottság elnöke, 1994 és 2000 között az MTA közgyűlésének doktori képviselője és a Doktori Tanács Állam- és Jogtudományi Szakbizottságának tagja. Jelenleg a Parlamenti Kutatások Központjának vezetője.

Kutatási területének fő irányát az alkotmányos alapjogok, a választójog, valamint a parlamenti jogok képezik, a rendszerváltás utáni magyar választási rendszer egyik kidolgozójaként tarthatjuk számon. A Magyar Tudományos Művek Tára szerint jelenleg 555 tudományos publikációja jelent meg, ebből több egyetemi és középiskolai tankönyv, illetve tanulmánykötet.

Az oktatói és tudományos munkája mellett szakmai pályafutása is nagyívű és szerteágazó. 1988-ban a Független Jogász Fórum alapító tagja, majd választmányi tagja lett. 1989-ben részt vett a Nemzeti Kerekasztal tárgyalásokon a Harmadik Oldal képviselőjeként. 1995-1998 között az Országgyűlés Alkotmány-előkészítő Bizottságának állandó szakértője. Alapító tagja a Független Jogász Fórumnak, a Magyar Népfőiskolai Társaságnak, a Magyar Politikatudományi Társaságnak, az Alkotmányjogászok Egyesületének. 1995 és 1999 között a Magyar Jogász Egylet Tudományos Bizottságának elnöke, 2011 és 2019 között a Bencés Diákszövetség elnöke. Tagja az Európai Összehasonlító Kisebbségkutatások Közalapítvány kuratóriumának, az MTA Közgyűlésének

és Jogi Szakbizottságának. 1989-ben az Országos Választási Elnökség titkára, 1994-től az Országos Választási Bizottság tagja, 1997-től elnöke volt. 1999 júniusa és 2008 júliusa között alkotmánybíró, számos kiemelkedő jelentőségű határozat viseli magán emberközeli hozzáállását, hiszen „a bírák sem Robinsonok”.

Szakmai munkásságát és személyiségének példamutató jellegét jól mutatja a számos díj és elismerés, amit életpályája során kapott: Trefort Ágoston-emléklap (1993), Deák Ferenc-díj (1994, 2005), Tét Város Díszpolgári Címe (2001), Szent Márton-díj (2004), a Bibó István Szakkollégium Harkály-díja (2008), a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje a csillaggal (2010), Pro Universitate Emlékérem arany fokozata kitüntetés (2012), Károli Emlékérem (2014), valamint a Magyar Politikatudományi Társaság Bibó István Emlékdíja.

Váczai Péter